

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., a soudců JUDr. Milana Podhrázkého, Ph.D., a JUDr. Miloslava Výborného v právní věci žalobce: **J. Š.**, proti žalovanému: **Městský úřad Sokolov**, se sídlem Rokycanova 1929, Sokolov, o návrhu žalobce ze dne 23. 3. 2018, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 4. 1. 2019, čj. Na 8/2018-40,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci **se vrací** zaplacený soudní poplatek ve výši 5 000 Kč, který mu bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu **do 30 dnů** od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (dále „stěžovatel“) doručil dne 22. 1. 2019 Nejvyššímu správnímu soudu podání označené jako „stížnost“, které je dle svého obsahu kasační stížností proti v záhlaví označenému usnesení Krajského soudu v Plzni, kterým byla odmítnuta jeho žaloba proti shora označenému rozhodnutí žalovaného.

[2] Jelikož společně s podáním kasační stížnosti stěžovatel nesplnil poplatkovou povinnost [podle § 4 odst. 1 písm. d) § 7 odst. 1 ve spojení s § 2 odst. 2 písm. b) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích (dále „zákon o soudních poplatcích“)], vyzval ho Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 14. 2. 2019, čj. 8 As 16/2019-13, k zaplacení soudního poplatku ve výši 5 000 Kč, a to do 15 dnů ode dne doručení usnesení.

[3] Podle § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. Z § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění zákona č. 296/2017 Sb. (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), vyplývá, že poplatková povinnost vzniká podáním kasační stížnosti. Podle § 9 odst. 1 téhož zákona nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním kasační stížnosti zaplacen, vyzve soud poplatníka k jeho zaplacení ve

lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; výjimečně může soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží.

[4] Výzva k zaplacení byla stěžovateli doručena 19. 2. 2019. Lhůta k zaplacení soudního poplatku tak skončila dnem 6. 3. 2019. Stěžovatel soudní poplatek na účet Nejvyššího správního soudu nicméně uhradil až 13. 3. 2019, tedy týden po skončení lhůty k jeho zaplacení. V průběhu lhůty pro zaplacení soudního poplatku soud ani nepožádal o osvobození od poplatkové povinnosti, ani o prodloužení lhůty k jeho úhradě; soudní poplatek proto nebyl zaplacen včas. Stěžovatel byl přitom zdejším soudem řádně poučen o tom, že řízení bude zastaveno, nebude-li soudní poplatek ve stanovené lhůtě uhrazen. K tomu lze dodat, že stěžovatel nereagoval ani na další části výzvy Nejvyššího správního soudu, tedy nedoložil plnou moc advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti, ani kasační stížnost nedoplnil

[5] Jelikož stěžovatel soudní poplatek zaplatil opožděně, k čemuž nelze podle § 9 odst. 1 *in fine* zákona o soudních poplatcích přihlížet, Nejvyšší správní soud řízení o kasační stížnosti podle § 47 písm. c) ve spojení s § 120 s. ř. s. zastavil s ohledem na § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích.

[6] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

[7] Nejvyšší správní soud rozhodl o vrácení opožděně uhrazeného soudního poplatku za řízení o kasační stížnosti ve výši 5 000 Kč podle § 10 odst. 1 zákona o soudních poplatcích, a to ve lhůtě 30 dnů v souladu s § 10a odst. 1 téhož zákona.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně 27. března 2019

JUDr. Petr Mikeš, Ph.D.
předseda senátu